

Puterea rugăciunii unui bunic

Aprecieri pentru această carte

Recomand cu căldură această carte tuturor bunicilor. Este o carte minunată care te învață cum să te rogi pentru nepoții tăi, de orice vârstă, în orice circumstanță. Eu însămi m-am rugat pentru nepoata mea de când s-a născut, dar această carte mi-a dezvăluit moduri de a mă ruga la care nu mă gândisem înainte. Am citit-o și o voi reciti cu mare drag! Îmi plac în mod special rugăciunile de la sfârșitul fiecărui capitol și faptul că sunt date referințele din Scripturi.

Această carte acoperă pe larg fiecare domeniu al vieții pentru care să te rogi pentru nepoții tăi. Am avut și eu o bunică ce s-a rugat pentru mine și îmi spunea frecvent că se roagă pentru mine, ceea ce m-a întărit în fiecare zi pe drumul vieții mele. Vreau să fac și eu același lucru pentru nepoții mei, iar această carte este vitală, deoarece mă învață practic cum să mă rog pentru ei în fiecare zi.

Ca bunic vreau să-mi „îmbrac” nepoții în rugăciune. Nu știu întotdeauna cum și ce să mă rog, dar sunt cu adevărat recunoscător pentru rugăciunile pline de mesaj din Scripturi din această carte.

Știi că rugăciunile tale îți vor supraviețui? Acesta este adevărul! Deci, roagă-te! Lasă familiei tale un cadou atemporal. Cu siguranță recomand (toate) cărțile lui Stormie Omartian!

Am o buna parte dintre cărțile despre rugăciune publicate de Stormie și am fost atât de fericit să o găsesc și pe aceasta. Deoarece nu îmi văd des nepoții, nu mă pot gândi la o modalitate mai bună de a le influența viața decât să stau pe genunchi pentru ei. Această carte mă ajută să acopăr atât de multe aspecte ale vieții lor și întotdeauna apreciez modul în care Stormie folosește Cuvântul lui Dumnezeu în rugăciunile sugerate.

Cunosc de mulți ani cărțile Puterea rugăciunii, scrise de Stormie. Acum, că am nepoți, sunt atât de încântată că există și o carte destinată bunicilor care își doresc să se roage eficient pentru nepoții lor. Citește cartea aceasta! Nu vei fi dezamăgit! Îți spun din proprie experiență.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

OMARTIAN, STORMIE

Puterea rugăciunii unui bunic / Stormie Omartian. – Oradea: Scriptum, 2021

ISBN 978-606-031-091-4

PUTEREA
RUGĂCIUNII
UNUI
bunic

STORMIE OMARTIAN

Editura Scriptum®
Oradea

De aceeași autoare,
la Editura Scriptum au mai apărut:

Puterea rugăciunii de a învinge frica
Puterea rugăciunii unui bunic

Originally published in U.S.A. under the title
The Power of a Praying Grandparent
Copyright © 2016 by Stormie Omartian
Published by Harvest House Publishers
Eugene, Oregon 97408
www.harvesthousepublishers.com

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul
Puterea rugăciunii unui bunic
de Stormie Omartian

© 2021 Editura Scriptum®
str. Lăpușului nr. 28, 410264 Oradea – Bihor
Tel./Fax/Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, citatele biblice în limba română sunt preluate din NTR - Noua Traducere în Limba Română. Celelalte citate biblice în limba română provin din: VDC - Versiunea Dumitru Cornilescu, TBS - Biblia Trinitariană. Citate din traduceri ale Bibliei în limba engleză: NKJV - New King James Bible, NIV - New International Version.

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN 978-606-031-091-4

Tiparul executat în U.E.

*Însă îndurarea Domnului este din veșnicie în veșnicie
pentru cei ce se tem de El,
iar dreptatea Lui – pentru copiii copiilor lor,
pentru cei ce păzesc legământul Lui și pentru cei ce
își amintesc de orânduiri Lui, ca să le împlinească.*

PSALMII 103:17-18

Cuprins

Darul de-o viață al unui bunic care se roagă 11

SECȚIUNEA ÎNTÂI

Rugăciune pentru nepoți

în vederea înțelegerii dragostei și a relațiilor sfinte

1. Doamne, ajută-mă să-mi exprim deslușit dragostea față de toți nepoții 21
2. Doamne, mărește dragostea părinților față de nepoții mei și unul față de celălalt 31
3. Doamne, ajută-le nepoților mei să înțeleagă cât de mult îi iubești 41
4. Doamne, învață-i pe nepoții mei să-și cinstească părinții 49
5. Doamne, dăruiește-le tuturor nepoților mei o inimă grabnică să ierte 55
6. Doamne, învață-i pe nepoții mei cum să-și manifeste dragostea față de Tine 61
7. Doamne, învață-i pe nepoții mei să-și iubească semenii așa cum îi iubești Tu 64

SECȚIUNEA A DOUA

Rugăciune pentru nepoți în vederea siguranței și a protecției lor

8. Doamne, învață-mă să văd moștenirea pe care o las
în calitate de bunic care se roagă..... 75
9. Doamne, ajută-le părinților să-i crească pe nepoții mei
după voia Ta 83
10. Doamne, păzește nepoții mei de orice primejdie 91
11. Doamne, vindecă nepoții mei de orice boală și infirmitate 97
12. Doamne, fă-le parte nepoților mei de medici buni și înțelepți 105
13. Doamne, păzește nepoții mei de uneltirile celui rău 113
14. Doamne, păzește nepoții mei de orice armă făurită
împotriva lor 119

SECȚIUNEA A TREIA

Rugăciune pentru nepoți în vederea creșterii și a maturizării lor spirituale

15. Doamne, dă-mi înțelepciune să înțeleg provocările
cu care se confruntă nepoții mei în această lume 127
16. Doamne, ajută-i pe părinții nepoților mei să aibă
o relație strânsă cu Tine 133
17. Doamne, ajută-i pe nepoții mei să Te cunoască mai bine
în fiecare zi 141
18. Doamne, învață-i pe nepoții mei să se împotrivescă
spiritului de răzvrătire din ei 147
19. Doamne, nu-i lăsa pe nepoții mei să răătăcescă
pe teritoriul dușmanului 153
20. Doamne, fă-i pe nepoții mei să fie atrași de prieteni evlavioși 161

21. Doamne, dăruiește-le nepoților mei înțelepciune și pricepere dumnezeiască.....	167
--	-----

SECȚIUNEA A PATRA

Rugăciune pentru nepoți

în vederea siguranței și bunăstării lor

22. Doamne, ajută-mă să fiu un model de neprihănire pentru nepoții mei.....	175
23. Doamne, dăruiește-le părinților nepoților mei capacitatea de a-și întreține familia.....	183
24. Doamne, ajută-i pe nepoții mei să-și înțeleagă menirea	189
25. Doamne, descoperă-le nepoților mei darurile și chemarea lor ..	195
26. Doamne, nu-i lăsa pe nepoții mei să se întoarcă în inimile lor spre idoli lumii	201
27. Doamne, învață-i pe nepoții mei să aducă roade bune.....	209
28. Doamne, mărește credința nepoților mei astfel încât să înțeleagă că pentru Tine toate lucrurile sunt posibile	215

Darul de-o viață al unui bunic care se roagă

În inima ta se petrece un fenomen uimitor când îți vezi pentru prima oară nepoții. Fenomenul este greu de explicat. Deși nu seamănă cu experiența pe care o trăiești la nașterea copiilor tăi, ea este așa cum ți-au descris-o toți bunicii de-a lungul anilor. Este o experiență unică. Ea presupune o conexiune instantă și profundă. Presupune o dragoste necondiționată, de neînchipuit până atunci. Este o experiență cu totul specială. Extrem de emoționantă. Care schimbă viața în mod irevocabil.

Experiența aceasta nu diminuează dragostea necondiționată pe care o avem față de copiii noștri sau experiența emoționantă care ne schimbă viața la apariția lor în familia noastră. Dar, în calitate de bunici, nu parcurgem însemnatul periplu fizic și emoțional al aducerii nepoților noștri pe lume. Ei sunt adesea daruri așezate literalmente în poala noastră. Asta nu înseamnă că nu ne rugăm în permanență și nu ne îngrijim de sănătatea și siguranța fiicei sau a nurorii noastre – a persoanei care poartă prețioasa sarcină, ce ne rugăm să decurgă perfect. Ne rugăm totodată ca fiul sau ginerele nostru să fie un sprijin bun pentru soția lui, să-și îngrijească familia într-un mod excepțional și să fie un tată minunat pentru copiii săi - ceea ce poate părea o sarcină coplesitoare pentru cei

mai mulți proaspeți tătici care sunt în temă cu realitatea întregii experiențe.

Îmi amintesc când Michael și cu mine am devenit părinți pentru prima oară. Procesul ne-a învăluit cu totul. Fie că era vorba despre îndoielile pe care le aveam în privința abilității noastre de a fi părinți buni, fie că ne temeam de ce se putea întâmpla cu copilul nostru, fie că ne simțeam nepregătiți, eram cu totul concentrați asupra procesului. N-a contat câte cărți am citit despre creșterea copilului sau cursurile la care am participat și în care am învățat ce să facem după nașterea copilului, că periplul tot ne-a consumat. Și acest lucru se întâmplă în cazul majorității oamenilor – fie că este vorba despre copilul lor biologic, sau adoptat, sau prin căsătorie. Drumul până la sosirea copilului poate părea înspăimântător și plin de nesiguranță.

Copiii noștri, mari acum, pot avea și ei multe astfel de temeri.

În plus de asta, nașterea copiilor și creșterea lor este epuizantă. Somnul sau lipsa lui complică lucrurile, când părinții se străduiesc să nu-și negligeze partenerul sau căsnicia. Sarcina aceasta poate părea copleșitoare. Dacă partenerul lipsește din tablou – din varii motive – iar singurul părinte care crește copilul poate fi mama sau tata, îngrijorarea este un factor teribil. În cazul familiei monoparentale, mama sau tata poate fi singurul părinte responsabil de asigurarea chiriei, a ipotecii, a hranei, a îmbrăcăminteii, a sănătății, a educației și a celorlalte nevoi ale copilului sau ale copiilor. În lipsa susținerii emoționale din partea cuiva care să ia parte la îndatoririle unui bun părinte, responsabilitatea poate părea imposibilă.

În calitate de bunici, de cele mai multe ori nu purtăm poverile în aceeași măsură în care o fac părinții, deși ele ne preocupă și pe noi foarte mult. Și acest lucru doar în cazul în care nu numai copilul aterizează efectiv în poala noastră, ci întreaga responsabilitate pentru el cade pe umerii noștri, fiindcă părinții sau părintele nu poate să aibă grijă de fiica sau fiul său. Mulți bunici trec prin astfel de experiențe.

Oricare ar fi situația, consideră-te binecuvântat dacă ai un nepot prețios. Atât de mulți oameni suferă pentru că nu vor avea niciodată parte de unul sau pentru că cel pe care l-au avut nu mai face parte din viața lor. Mulțumește-I lui Dumnezeu în fiecare zi că ai privilegiul și

puterea ca, prin rugăciune, să influențezi viața nepoților tăi în moduri în care nici nu-ți poți închipui.

Darul unui „bunic“ sau al unei „bunici“ care se roagă

Nepoții sunt o binecuvântare de la Dumnezeu pentru tine. Iar rugăciunile tale sunt un dar pentru ei, care-i poate influența o viață întreagă – chiar și atunci când tu nu mai ești prin preajmă ca să vezi toate rezultatele bune. Dumnezeu are o misiune importantă pentru tine cu privire la nepotul sau nepoții tăi – nu numai în faptă și cuvinte, ci și în rugăciune.

În ce mă privește, eu n-am avut o mamă sau un tată care să se roage – cel puțin din câte știu. Dar am avut o bunică ce s-a rugat pentru mine. Ani întregi n-am realizat lucrul acesta, fiindcă am văzut-o doar de două ori în viața mea – o dată când aveam cam șase ani, iar a doua oară pe când aveam vreo doisprezece. Era mama tatălui meu și părea să fie o femeie bună, blândă și grijulie.

Mai târziu în viață, după ce m-am căsătorit și i-am născut pe cei doi copii ai mei, iar mama mea bolnavă psihic a murit de cancer la vârsta de 64 de ani, l-am rugat pe tatăl meu să vină să locuiască împreună cu noi. Era trecut de șaptezeci de ani pe vremea aceea și i-am pus la dispoziție o întreagă aripă a casei noastre, cu trei camere și un mic salon, toate în partea din față a casei, unde putea să aibă intimitate și, în același timp, să fie aproape de restul familiei ori de câte ori dorea. În fiecare zi stătea în salon și aștepta întoarcerea copiilor mei de la școală. Unul era la școala primară, iar celălalt la liceu pe atunci. Amândoi adorau să petreacă timp cu el și să-l asculte povestind momente din viața lui. De multe ori fusese cât pe ce să moară: a fost lovit de trăsnet de *două ori*, a fost lovit de tren, a fost împușcat, a căzut într-o râpă cu cal cu tot și a scăpat controlul camionului, alunecând pe un drum înghețat și prăvălindu-se pe versantul muntelui – ca să enumerăm doar câteva. E uimitor când mă gândesc că a trăit 93 de ani și a murit fără probleme în propriul pat, în timpul somnului.

Și eu am scăpat din ghearele morții de multe ori în viață – ca să amintesc numai de pneumonie, pe când eram doar un bebeluș, și

de diferie, la vreo șase ani. De atunci au urmat multe alte episoade primejdioase. După ce L-am primit pe Domnul în inima mea la vârsta de 28 de ani și am umblat cu El douăzeci de ani, am văzut că mâna Tatălui meu ceresc a fost peste mine în tot răstimpul acesta. Într-una din zile, pe când mă rugam, I-am cerut lui Dumnezeu să-mi arate cine s-a rugat pentru mine, fiindcă, la momentul acela, am realizat că cineva trebuie să o fi făcut. Și nu-mi putea imagina să fi fost cineva din partea mamei. Mama ei – bunica mea – a murit dând naștere unui copil pe când mama mea avea doar unsprezece ani. Iar mama mea a fost bolnavă psihic prea grav întreaga ei viață ca să poată face asta.

L-am întrebat pe tatăl meu despre mama *lui* și am aflat că ea fusese o femeie a rugăciunii, credincioasă și evlavioasă. A fost atât de încrezătoare în Dumnezeu încât în fiecare duminică dimineața străbătea cale lungă împreună cu copiii ei – chiar și când ninge și era foarte frig – peste câmpuri și pe drumuri de țară până la biserică. Pe vremea aceea nu existau școli duminicale pentru copii, așa că tatăl meu stătea pe banca tare de lemn timp de patru ore dimineața și alte patru ore seara, iar miercuri seara la fel. El povestea că tatăl său nu mergea la biserică, nici măcar nu-i *ducea* la biserică. În consecință, când tatăl meu a crescut mare, a jurat că niciodată nu va mai pune piciorul în vreo biserică. Și, din câte știu, cu excepția unei înmormântări și a unei căsătorii, s-a ținut de cuvânt.

Ca răspuns la rugăciunea mea, Dumnezeu mi-a arătat că mama tatălui meu a fost cea care s-a rugat pentru cei opt copii ai ei și pentru mulții ei nepoți și acesta a fost motivul pentru care tatăl meu a scăpat de la moarte de atâtea ori. Chiar dacă ea a murit pe când eram doar o adolescentă, am sentimentul că rugăciunile ei au fost cele care m-au urmărit întreaga mea viață.

Tatăl meu a fost de asemenea un bun bunic pentru copiii mei. Nu știu să se fi rugat vreodată pentru ei, dar când l-am întrebat pe șleau dacă crede în Dumnezeu și în faptul că Isus este Fiul lui Dumnezeu care a murit pentru noi și a înviat ca să ne dea viață veșnică împreună cu El – fiindcă voiam să fiu sigură că-l voi revedea în ceruri într-o bună zi – tatăl meu mi-a zis foarte răspicat: „Firește că da!” de parcă ar fi zis: „Care om cu mintea întreagă n-ar crede lucrul acesta?”

Iar pentru mine, asta a fost de-ajuns.

În timpul cât a locuit cu noi, el a învățat-o pe fiica mea să planteze și să îngrijească grădina din curtea din spate pe care o vizitau în fiecare zi. L-a învățat pe fiul meu o mulțime de jocuri și se jucau împreună ori de câte ori prindeau prilejul. Michael și cu mine nu aveam întotdeauna timp pentru lucrurile pe care putea el să le facă. A fost singurul bunic pe care l-au cunoscut copiii mei vreodată, fiindcă ambele bunici au murit de cancer la sân, iar tatăl soțului meu a locuit departe și a murit pe vremea când copiii mei erau mici. Dar cu tatăl meu au putut petrece timp în fiecare zi. S-au iubit mult unul pe altul.

O bunică sau un bunic evlavios este bine-venit întotdeauna în viața unui copil. Dar *rugăciunea* unui bunic sau a unei bunici evlavioase este un dar pe care-l oferă în mod deliberat nepoților săi chiar dacă nu-i vede des. Și dacă *încă* nu ai un nepot în viața ta, roagă-te lui Dumnezeu să-ți arate pe cineva care are nevoie de un bunic sau de o bunică spirituală. Fiindcă sunt mulți care au nevoie de așa ceva.

Am avut parte de bucuria de a face parte din viața nepoților mei încă de la nașterea lor. Și chiar înainte de asta – încă de la dezvoltarea lor în pântecul mamei – m-am rugat de nenumărate ori, în fiecare zi, pentru ca ei să se dezvolte armonios și să fie sănătoși. De fapt, deja mă rugam pentru nepoții mei chiar înainte să se căsătorească copiii mei – cu mult înainte să fi știut că voi avea unul măcar.

Ai devenit bunic probabil pentru că unul dintre copiii tăi s-a căsătorit cu un partener care avea deja un copil. Și poate că acel copil avea deja două perechi de bunici în viața lui. Numai că nu știi dacă bunicii aceia se roagă pentru el. Indiferent care ar fi situația, rugăciunile tale sunt încă un dar necesar pentru copilul acesta.

Nu poți să iubești prea mult sau să te rogi prea mult pentru nepoți.

În 1995, imediat după ce cartea mea, *Puterea rugăciunii unui părinte*, a văzut lumina tiparului și s-a vândut în câteva milioane de exemplare, mulți oameni mă întrebau: „Când vei avea de gând să scrii *Puterea rugăciunii unui bunic*?” Le spuneam atunci că deși eram îndeajuns de bătrână pentru a fi bunică, copiii mei nu-și făceau partea lor. Încă mă rugam ca ei să găsească persoana potrivită cu care să se

căsătorească și nu doream să scriu despre ceva ce nu cunoșteam la modul personal. Am ales să aștept și să scriu această carte când voi avea bucuria de a fi bunică. Acum că am doi nepoți prețioși, am toată libertatea să scriu.

Cartea de față este împărțită în *patru secțiuni importante* – sau domenii de rugăciune – care te vor ajuta să găsești cu ușurință subiectul pe marginea căruia vei vrea să te rogi.

Prima rugăciune din fiecare secțiune este pentru tine în calitate de bunic. Aceasta te va ajuta să înțelegi importanța vitală și trăinicia rugăciunilor tale pentru fiecare nepot în parte. Chiar dacă nu-i vezi des, rolul tău în viața lor este mult mai vast decât îți poți imagina.

A doua rugăciune din fiecare secțiune este pentru părinții fiecărui nepot. Aceștia se confruntă cu multe provocări din toate părțile și au nevoie disperată de susținerea ta în rugăciune fie că își dau seama, fie că nu. De fapt, cea mai bună rugăciune pe care o poți face pentru nepoții tăi este cea în care să-I ceri lui Dumnezeu să îi ajute pe părinții naturali sau vitregi să îi crească bine.

Următoarele cinci rugăciuni din secțiune sunt pentru nepotul sau nepoții tăi. Nu are importanță dacă nepoții tăi sunt mici, adolescenți sau adulți. Îți garantez că ei au nevoie de rugăciunile tale.

Te încurajez să te rogi cât mai des cu putință, însă nu numai singur, ci și împreună cu alții, ori de câte ori este posibil. Rugăciunea pe care o înalți împreună cu alții, pentru orice problemă ai avea, are putere. Isus a zis: „Adevărat vă spun că, dacă *doi dintre voi* se înțeleg pe pământ în privința oricărui lucru pe care dorec să-l ceară, *le va fi dat* de Tatăl Meu Care este în ceruri. Căci unde sunt adunați doi sau trei în Numele Meu, acolo, *în mijlocul lor, sunt și Eu*“ (Matei 18:19-20). Promisiunea minunată a prezenței lui Dumnezeu în mijlocul nostru, când ne rugăm împreună cu alții, este un dar prea mare pentru a-l ignora.

Am subliniat unele cuvinte din versetele menționate mai sus și voi face același lucru și în dreptul altor versete pe parcursul cărții. Așadar, ca să nu fii nevoită să repet „sublinierea aparține autoarei“, ori de câte ori vei vedea cuvinte subliniate în versetele citate, să știi că intenția mea este să-ți atrag atenția asupra lor.

Poți să începi cu prima rugăciune din capitolul 1 și să continui

pe rând, până la capitolul 28. Fiecare capitol este scurt și cuprinde o rugăciune și o pagină cu versete din Scriptură ca suport pentru rugăciune. Sau poți alege rugăciunile din secțiunea sau capitolul care crezi că se potrivește cu nevoia cea mai stringentă a nepotului tău.

Rugămintea mea este să nu te simți ofensat dacă folosesc cuvântul „nepoți“ mai des în cazul în care ai numai un nepot. Pluralul mă ajută să nu folosesc în exces pronumele „el“ sau „ea“. Crede-mă, îți ajunge un singur nepot scump ca să ai din plin pentru ce te ruga.

SECȚIUNEA ÎNTÂI

*Rugăciune pentru nepoți
în vederea înțelegerii
dragostei și a relațiilor sfinte*

CAPITOLUL 1

Doamne, ajută-mă să-mi exprim deslușit dragostea față de toți nepoții

Fiecare copil este unic. Fiecare copil, chiar din aceeași familie, este diferit de ceilalți din familie. Nu ne putem imagina că toți nepoții au aceleași calități, gânduri și nevoi. Nici nu putem presupune că fiecare dintre ei resimte același eveniment în același mod ca toți ceilalți membri ai familiei. Dinamica într-o familie se schimbă tot timpul. La fel și percepțiile unui copil.

Cu toate acestea, fiecare copil are aceleași nevoi elementare. Pe lângă nevoia de hrană, îmbrăcăminte și grijă, cea mai mare nevoie a fiecărui copil este de a fi iubit. Dar chiar și în cazul acesta, fiecare copil percepe și primește dragostea în mod diferit. Ceea ce trebuie să învățăm noi în calitate de bunici este să *ne* exprimăm dragostea față de fiecare copil.

Roagă-L pe Dumnezeu să te ajute să-ți exprimi deslușit dragostea față de fiecare nepot într-un mod în care acesta să o poată înțelege și primi. Numai El cunoaște cu adevărat ce se ascunde în inima unui copil.

Unii oameni întâmpină dificultăți când este vorba să-și exprime dragostea – chiar și față de copiii și nepoții lor. Asta nu înseamnă că nu îi iubesc. Ba s-ar putea să-i iubească profund. Numai că nu știu să-și exprime dragostea cum trebuie. Deseori, cel care nu știe să-și exprime dragostea a fost crescut într-un mod similar. Acela care

trebuia să i-o arate, fie a ascuns-o, fie n-a știut să o exprime cum se cuvine și cel în cauză a ajuns să creadă că nu este iubit.

Așa s-a întâmplat în cazul meu. Nu-mi amintesc ca părinții mei să-mi fi spus măcar o dată „te iubesc“. Nici pe membrii din familia extinsă – nu că ar fi fost de datoria lor să-mi spună, ținând cont că am fost izolată de ei cea mai mare parte a vieții mele. Mama se purta cu mine de parcă m-ar fi urât. Era abuzivă atât fizic, cât și verbal și obișnuia să mă închidă într-un dulap în fragedă copilărie. Dar ea a fost bolnavă psihic, iar boala ei devenea tot mai gravă cu trecerea anilor.

Tatăl meu n-a fost abuziv deloc. Era binevoitor, dar nu afectuos. Mai târziu, când am crescut mare, mi-a spus că el și mama au căzut de comun acord să nu-mi spună nimic bun sau încurajator despre mine însămi ca să nu ajung o răsfățată. Îmi amintesc că mă gândeam: *Ce idee îngrozitoare!* Și am jurat să nu le fac niciodată așa ceva copiilor mei. Intenția mea a fost ca ei să știe că sunt iubiți – de Dumnezeu și de mine – și L-am rugat pe Dumnezeu să mă ajute să-i iubesc cum trebuie.

Am realizat curând că eram prea vătămată ca să știu cum să primesc dragoste de la altcineva și să știu cum să o dăruiesc, de asemenea. Abia când am primit dragostea lui Dumnezeu am fost în stare să dăruiesc dragoste cu adevărat și să o primesc.

Ființa pe care am iubit-o cel mai mult în copilărie a fost surioara mea, care s-a născut când eu aveam doisprezece ani. Ea a fost cel mai frumos lucru care s-a întâmplat în viața mea și a familiei mele. Practic eu am crescut-o, fiindcă mama îmi spunea că atunci când nu eram la școală, ea era a mea. Dar lucrul acesta nu m-a deranjat prea mult de vreme ce o iubeam nebunește. Totuși, după ce am terminat liceul, a trebuit să plec de acasă ca să scap de tot abuzul verbal al mamei mele și de vrajba pe care o crease în familia noastră. Întotdeauna m-am simțit vinovată pentru că mi-am abandonat sora, dar știam că trebuia să scap din mediul acela toxic ca să o pot ajuta și pe sora mea să scape de acolo. În plus de asta, credeam că dacă plec, căminul nostru va fi mult mai pașnic.

Se pare că n-am avut dreptate în privința asta.

Deși mama n-a fost niciodată la fel de crudă cu sora mea cum a fost cu mine, am aflat mai târziu cât de mult a neglijat-o pe sora mea și cât de